

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
21 У.483/14
27.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Павела Јонаша и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Љубом Ергићем, као записничарем, одлучујући по тужби тужиле А.А. из ..., ул. ... бр. ..., ради поништаја решења туженог Министарства грађевине и урбанизма Републике Србије, Колубарски управни округ Ваљево, чији је правни следбеник Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Колубарски управни округ Ваљево, број: 361-351-00050/2013-06 од 12.11.2013. године, са заинтересованим лицем Б.Б. из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Сретен Ђорђевић, адвокат из Ваљева, ул. Хајдук Вељкова бр. 4, у предмету грађевинском, након одржане усмене јавне расправе дана 27.01.2016. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилца А.А. из ..., ул. ... бр. ..., да заинтересованом лицу Б.Б. из ..., ул. ... бр. ..., на име трошкова управног спора плати износ од 18.000,00 динара у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбија се као неоснована жалба А.А. из ..., тужиле у овом управном спору, изјављена на решење Градске управе Ваљево, Одељење за урбанизам, грађевинарство и саобраћај и заштиту животне средине број: 351-217/07-07/1 од 02.09.2013. године којим решењем се у ставу 1. усваја предлог Б.Б. из ... заинтересованог лица у овом управном спору, кога у овој управној ствари заступа адвокат Ђорђевић Сретен из Ваљева, за понављање поступка против коначног решење о одобрењу за изградњу Општинске управе Ваљево, Одељења за урбанизам, и имовинско-правне послове број: 351-236/06-07/1 од 04.05.2006. године, којим је инвеститору А.А. из ... одобрена изградња стамбено-пословног објекта на кат. парцели бр. ... (н.о. ...) КО ... у Ваљеву, ул. ... бр. Ставом 2. диспозитива решења поништава се решење о одобрењу за изградњу Општинске управе Ваљево, Одељења за урбанизам, и имовинско-правне послове број: 351-236/06-07/1 од 04.05.2006. године, којим је инвеститору А.А. из ... одобрена изградња стамбено-пословног објекта на кат. парцели бр. ... (н.о. ...) КО ... у Ваљеву, ул. ... бр. ..., у наведеним габаритима и спратности у свему према идејном пројекту урађеном од В.В. из ... и потврди пријема документације на главном пројекту. Ставом 3. решења одбијен је као неоснован захтев А.А. из ... за издавање решења о одобрењу за изградњу стамбено-пословног објекта на кат. парцели бр. ... (н.о. ...) КО ... у Ваљеву, ул. ... бр.

У тужби коју је тужила Управном суду поднела препорученом пошиљком дана 10.01.2014. године наводи да је оспорено решење незаконито из разлога што није вршено вештачење од стране вештака грађевинске струке и да се не може извести закључак да је дошло до битног отежавања угрожавања и коришћења парцеле заинтересованог лица, у чему се исто састоји, утолико пре што је у поступку утврђено да је једина сметња поглед са тераса на двориште заинтересованог лица и да је урбаниста дао мишљење да се сметња може отклонити малим интервенцијама. Тужила истиче да не стоји ни разлог за доношење решења да је захтев за усаглашавање заинтересованог лица Б.Б. одбијен за надградњу над помоћним објектом јер је та надградња извршена без грађевинске дозволе, а наводи у решењу да и сада важи плански акт су произвољни јер су противни објашњењу урбаниста о условима за изградњу стамбених зграда у низу, те и чињеници да је до ове стамбене зграде изграђена друга стамбена зграда. Тужила наводи да у управном поступку није извршено вештачење од стране вештака геометра, да нису снимљени објекти, те и вештачење од стране вештака грађевинске струке, нити цењено мишљење урбанисте у погледу отклањања последица у односу на сметње, а првостепено и другостепено решење се заснива на непотпуно утврђеном чињеничном стању јер заинтересовано лице има овлашћење само у оквиру свог интереса који се код оваквог чињеничног стања ствари не може ни утврдити. Тужила је предложила да се оспорено решење укине у целисти.

На усменој јавној расправи тужила је остала код навода из тужбе и у тужби истакнутом захтеву и оспорила све наводе из датог одговора на тужбу туженог органа.

У одговору на тужбу, тужени је остао у свему при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице није доставило одговор на тужбу, иако је исту уредно примило. На усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица је изјавио да је оспорено решење правилно и на закону засновано, остао је при наводима из предлога за понављање поступка, наводећи да је тужени орган дао правилну оцену и у потпуности утврдио чињенично стање у поступку и на бази таквог стања утврдио да идејни пројекат није урађен у складу са актуелним урбанистичким условима, као и друге незаконитости у поступку издавања грађевинске дозволе чиме је дошло до битног отежавања и угрожавања коришћења суседне парцеле и непокретности заинтересованог лица.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима.

Усмена расправа одржана је у складу са чланом 38. Закона о управним споровима у присуству тужиле, заинтересованог лица и пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног правног следбеника туженог органа.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу, наводе тужиле и пуномоћника заинтересованог лица на одржаној расправи и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења првостепени орган је поступајући у поновном поступку по решењу Министарства животне средине и просторног планирања, Колубарски управни округ Ваљево 335 број: 351-00016/2007-04 од 27.09.2010. године, које је решење потврђено пресудом Управног суда 3 У.29302/10 од 09.03.2012. године, након спроведеног поступка кроз одржану усмену расправу у присуству странке Б.Б. и пуномоћника адвоката Ђорђевић Сретена, оба из Ваљева, као подносиоца предлога, тужиље А.А. у својству инвеститора и урбанисте из Одељења за урбанизам Градске управе Ваљево Д.Д., уз упознавање присутних са записником урбанистичког инспектора, као и са спорним питањима која нису расправљана, а на које је указано решењем Министарства животне средине и просторног планирања и пресудом Управном суда, сходно члану 239. став 1. тачка 1. и чл. 246. и 248. ЗУП-а, усвојио предлог странке за понављање поступка јер је закључио да је неспорно да се ради о предлогу који је благовремен, поднет од овалшћеног лица и да чињенице и околности на којима је исти заснован учинили су предлог вероватним. Стога је поништено издато решење о грађевинској дозволи, а из разлога наведених у образложењу решења, које је образложење по налажењу туженог органа дато у потпуности за сваку чињеницу и околност и обзиром да је дозвољено понављање поступка, поништено издато решење и одлучено тако што је одбијен захтев за издавање грађевинске дозволе, односно за накнадно издавање дозволе, јер је објекат већ изведен.

Ценећи наводе жалбе, тужени је нашао да нису тачни наводи у жалби да се решење заснива само на записнику урбанистичког инспектора, иако је наведени записник био основ за одлучивање како другостепеног, тако и првостепеног органа, да је цењена изјава урбанисте везана за постављање објекта према акту о урбанистичким условима јер акт је издат у свему према плану и закону, што је, према налажењу туженог органа, неспорно констатовао и урбанистички инспектор али објекат није постављен у свему према условима како за постављање терасе на бочним странама, а према суседу, тако и прихватањем ситуационог плана који не садржи све објекте на кат. парцели бр. ... КО Тужени је нашао да није било неопходно вршење вештачења од стране вештака грађевинске струке јер се може закључити да је изградњом објекта инвеститора А.А. дошло до битног отежавања угрожавања и коришћења суседне парцеле и објекта Б.Б., с обзиром да је ранијим поступком који је вођен пред првостепеним органом по захтеву Б.Б. за усаглашавање извршене надградње над помоћним објектом на кат. парцели бр. ... КО ... , вештак грађевинске струке нашао да би таквом надградњом био угрожен објекат А.А., иако се радило о незнатној надградњи у ком случају је захтев Б.Б. одбијен решењем првостепеног органа, решењем другостепеног органа одбијена жалба, а Врховни суд Србије у својој пресуди којом је потврђено решење туженог органа и одбијена тужба, заузело становиште да с обзиром да се предметна надградња објекта Б.Б. западним делом налази на међи суседа А.А., било потребно прибавити сагласност суседа. Како и сада важи исти плански акт, тужени налази да је потребно и сада прибавити сагласност Б.Б. у овом поступку, а која сагласност није дата.

Код изнетог суд налази да је оспореним решењем у поступку у којем није било повреде правила поступка од утицаја на законитост одлучивања у овој управној ствари, с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање и правилном применом прописа на које се тужени орган позвао у образложењу оспореног решења, одбијена жалба тужиље изјављена на првостепено решење. Ово због тога што и по становишту Управног суда је решење првостепеног органа правилно донето и на закону засновано.

Суд је ценио наводе тужбе за које је са изнетих разлога нашао да су неосновани

и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења с обзиром да је тужени орган дао довољне и јасне разлоге за своју одлуку које у свему прихвата и овај суд.

Наиме, првостепено решење је донето у извршењу решења туженог органа број: 335-351-00016/2007-04 од 27.09.2010. године, које је потврђено пресудом Управног суда 3 У.29302/10, и по налажењу суда, правилном применом одредбе члана 239. став 1. тачка 1. и чл. 246. и 248. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), усвојен је предлог странке за понављање поступка наставши да се ради о предлогу који је благовремено поднет од овлашћеног лица и да чињенице и околности на којима је исти заснован су учиниле предлог вероватним, па је поништио издато решење о грађевинској дозволи из разлога наведених у образложењу решења које образложење је у потпуности дато за сваку чињеницу и околност.

На основу изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), донео одлуку као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлучујући о захтеву заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, Управни суд је нашао да је захтев основан јер је заинтересовано лице имало трошкове у виду заступања пуномоћника на усменој расправи, па је на основу чл. 153. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11) и чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), као и на основу чл. 42. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12), одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.01.2016. године, 21 У.483/14

Записничар
Љубо Ергић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РР/ИО